

Л. Ф. Дзіндра, кандидат філософських наук, доцент;
В. І. Шмирьова, кандидат історичних наук, доцент

ДЕЯКІ ПОГЛЯДИ НА СТАН ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

Ретельно спостерігаючи за динамікою подій в українському суспільстві, політиці, слід відзначити, що стан і зміст політичної культури не відповідають вимогам сьогодення. Особливо це стосується політичних та державних діячів, і така ситуація викликає певну тривогу соціуму.

Розбудова української державності, на жаль, не сприяла економічному зростанню країни. Держава переживає економічну кризу. Для суспільства економічна криза є найбільш гострою, але найбільш глибока, що породжує всі останні, – ідейна. Після того як домоглися ліквідації будівництва соціалізму (комунізму) в країні, з подивом виявилось, що не знаємо, як бути далі. Не можна підняти країну після розвалу Радянського Союзу, тобто Україну, без ідеї. Як жити без ідеології, без чіткого державного устрою? Від радянського минулого відмовилися, але, на жаль, ніякої природної системи цінностей, ніякого нового світогляду не створили, крім димових надій. А якщо немає підґрунтя, немає коріння, немає й майбутнього. Коріння ж час від часу викопуємо і по-новому прикрашаємо.

Усі процеси, пов'язані з духовним та економічним розвитком суспільства, тісно споріднені із владними структурами, до яких сьогодні є певні претензії. Наприклад, що можна сказати про роботу Верховної Ради України сьомого скликання? Народні обранці замість виконання своїх прямих законотворчих обов'язків демонструють на засіданнях і поза ними, на наш погляд, амбіційність і безвідповідальність, самолюбство і чванство, популізм і демагогію, суб'єктивізм і політичний цинізм. У більшості народних депутатів відсутня елементарна культура, зокрема політична. Усе це викликає невдоволення і навіть обурення серед пересічних українців. Але слід підкреслити особливо негативний вплив на молоде покоління країни. Активним носієм цього є ЗМІ, що сприяють усіякому обдурюванню нашого суспільства.

Народ став об'єктом безпечних маніпуляцій завдяки сучасному розвитку ЗМІ. Ми неодноразово підкреслювали, що такі програми, як «Велика політика», «Шустер live», «95 квартал» та деякі інші, не тільки несуть у собі певну інформацію, а й сприяють формуванню ворожого ставлення до окремих питань різних аудиторій. Учасники цих передач часто користуються ненормативною лексикою, поводяться неадекватно, допускаючи сутички, їх висловлювання часто зачіпають національну гідність. Молодь, яка бере участь у цих

програмах, і та, що спостерігає за ними з екрана, сприймає це як належне, що певним чином впливає на формування її політичного світогляду. А влада не виявляє влади щодо викорінювання негативних явищ у ЗМІ.

Держава повинна бути зацікавлена в консолідації всіх верств населення у формуванні загальнонаціональної політичної ідентичності, і роль ЗМІ не можна не враховувати. Вважаємо, що найважливішим чинником добробуту державності, стабільності є український патріотизм. Створення позитивного інформаційного простору сприятиме сучасним формам і методам патріотичного виховання. Слід пропагувати здобутки українського суспільства, виховувати гордість за свою країну. І тому кожному слід чесно і відповідально займатися своєю справою.

Народним обранцям треба відкинути політичні амбіції і працювати над створенням нових законів та втіленням її в реальне життя, аби Україна стала однією із провідних держав Європи. А це може здійснитися лише тоді, коли кожен з нас буде її дійсно любити і шанувати.

И. М. Дубровская, кандидат философских наук, доцент

К ПРОБЛЕМЕ ПОЯВЛЕНИЯ НОВЫХ МОДЕРНИЗИРОВАННЫХ ЦЕННОСТЕЙ В СТРУКТУРЕ ПОЛИТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ

Политическая культура является результатом длительного поиска различными поколениями политических ценностей и идеалов. Политические ценности, будучи важнейшими элементами политической культуры, составляют совокупность идей, представлений и соответствующих им социально-психологических образований (установок, ориентаций, стереотипов, эмоций и т. д.), определяющих выбор средств и методов политической деятельности, применения их в политической практике.

Политические ценности (свобода, равенство, толерантность и т. д.) играют важную роль в процессе движения общества к демократии. Они призваны содействовать интеграции общества, социальной группы; мотивировать политическую деятельность; способствовать формированию показателей оценки конкретного политического действия и его последствий; ориентировать каждого субъекта политики (класс, партия, политический институт, личность и т. п.) по отношению к остальным его составляющим.

Проблема ценностей привлекла внимание многих ученых (Г. Спенсер, М. Вебер, Е. Дюркгейм, Г. Парсонс). Изучают эту проблему и современные ученые (О. Ручка, М. Титма, О. Здравомыслов, В. Оссовский, Н. Левковская и др.).